

Henning Jonathan Pieterse rođen je 1960. u Wageningenu, Nizozemska, gdje je njegov otac pohađao doktorski studij kemije. Obitelj se 1962. godine vratila u Južnu Afriku. Prvu knjigu pjesama, *Alirin / Mandragora*, objavio je 1989. te je za nju dobio književne Nagrade Eugène Marais Prize i Ingrid Jonker. Uredio je prijevod deset Chaucerovih *Canterburyjskih priča* Johna Bojea na afrikanski, '*n Keur uit die Pelgrimsverhale van Geoffrey Chaucer* (1989). Taj je svezak ovjenčan Akademijinom nagradom za prijevod.

Godine 1998. objavio je zbirku kratkih priča, *Omdat ons alles is / Jer mi smo sve*, a 2000. tiskana mu je druga knjiga poezije, *Die burg van hertog Bloubaard / Zamak grofa Plavobradog*. Za nju je 2002. dobio Hertzogovu nagradu, najviše priznanje za književnost na afrikanskom jeziku. Objavljuje kritike iz više područja umjetnosti. Od 1993. do 2002. glavni je urednik književnog časopisa *Tydskrif vir Letterkunde*. Svira klarinet, didgeridoo i više vrsta bubnjeva, bavi se sportom, napose tenisom, zmajarstvom i bungee skokovima.

H. J. Pieterse je izvanredni profesor na Odsjeku za afrikanski jezik i teoriju književnosti Sveučilišta Južna Afrika, gdje se specijalizirao za afrikanski i nizozemski jezik, jezičnu politiku i jezično planiranje, afrikansku poeziju i kreativno pisanje. Preveo Rilkeove *Divinskih elegija* pod naslovom, *Rainer Maria Rilke: Elegieë van Duino*.